

PARAULA I VIDA

Misericordiosos com el Pare

Cantant aquestes paraules «Misericordiosos com el Pare», extretes de l'Evangeli segons Sant Lluc, «*Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós*» (6,36), vam entrar per la Porta Santa, arreu del món, el dia de la inauguració de l'Any Jubilar de la Misericòrdia. Ara que celebrem la Quaresma, acostem-nos a la font de tota misericòrdia, que és Déu, coneguem-lo millor, si volem entendre realment què és la misericòrdia i la volem practicar.

Misericòrdia ve del llatí, «*misere-re*» (misèria, necessitat) i «*cor/cordis*» (cor), i s'identifica amb tenir un cor solidari amb aquells que passen qualsevol tipus de necessitat. Normalment identifiquem misericòrdia amb compassió, perdó, reconciliació... però a la revelació bíblica, misericòrdia inclou dues realitats: la compassió com a pietat envers el necessitat, i la fidelitat que té l'amor com a exigència. Per això podem trobar traduccions bíbliques que usen indistintament misericòrdia, amor, compassió, tendresa, clemència, bondat... Diu el Papa Francesc: «És la paraula clau per a indicar l'acció de Déu cap a nosaltres... I és la biga mestra que sosté la vida de l'Església... La credibilitat de l'Església pas-

sa a través del camí de l'amor misericordiós i compassiu» (MV 9-10). Déu és «*Senyor de la misericòrdia*» (Sav 9,1) i al Nou testament és presentat com el «*Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, Pare de les misericòrdies*» (2Co 1,3).

Al cor del Sermó de la Muntanya (Mt cc. 5-6-7) la Nova Llei per al deixeble de Crist, Jesús demana que siguem perfectes en l'amor com el Pare celestial és perfecte (cf. Mt 5, 48), i a Lluc ho concreta en el context de l'amor als enemics, dient que hem de ser «*misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós*» (6,36). Aquesta és la gran novetat revelada per Jesús: ser bondadosos, compassius... «*com*» el Pare. Podrem ser mai misericordiosos «*com*» Déu? Necessitem l'Esperit Sant per poder acomplir aquest manament de Jesús.

El Senyor ensenya l'amor del cor del Pare celestial, del seu Pare, a través de les anomenades «**8 paràboles de la misericòrdia**», que ens convindria rellegir i meditar. En elles, diu el Papa Francesc, «Jesús revela la naturalesa de Déu com la d'un Pare que no es dona mai per vençut, fins que no hagi dissolt el pecat i superat el rebuig, amb la compassió i la misericòrdia» (MV 9).

Aquestes són les 3 grans «paràboles de la misericòrdia»:

- L'ovella perduda, la dracma extraviada i retrobada, i la compassió «excessiva» del pare misericordiós del fill pròdig i del fill gran (Lc 15,1-37).

I també amb aquestes altres 5 paràboles, Jesús s'explica i ens interpel·la:

- Els dos deutors i el creditor, per entendre la dona pecadora perdonada: «A qui se li perdona molt, estima molt» (Lc 7,41-43);
- La compassió d'un estranger, el bon samarità (Lc 10,29-37);
- L'oposat a la misericòrdia, el ric anònim i el pobre Llätzer (Lc 6, 19-31);
- La pregària eficaç: el jutge malvat i la vídua inoportuna (Lc 18, 2-14);
- El fariseu i el publicà en el temple: qui surt justificat? (Lc 18, 10-14).

Aquestes paràboles traspassen el cercle dels deixebles, i dialoguen i interpel·len la humanitat mateixa, fent-li comprendre com és Déu i com actua. És el Déu, la misericòrdia del qual «*s'estén de generació en generació*» (Lc 1,50), com canta la plena de gràcia, la Verge Maria, al *Magnificat*.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

850 anys de la fundació de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes

El Monestir de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes va celebrar 850 anys de la seva fundació, el dia de l'aplec del Sant Cap, el 3 de febrer. Amb aquest aplec, que va congrega desenes de veïns de la zona, es va donar el tret de sortida a tot un seguit d'activitats que es desenvoluparan al llarg de l'any.

La commemoració es va iniciar amb la Missa solemne que es va celebrar a l'ermita del Sant Cap, en la que Mn. Ermengol Donisa va fer una benedicció del terme. Després es féu un mosaic d'espelmes i es va descobrir una placa de record. Hi van assistir la Subdirectora general de Turisme de la Generalitat, Carme Rubió, i l'Alcalde de les Avellanes, Lídia Bar.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una comunitat oberta

L'Església és la comunitat del Senyor Jesús que viu del seu Esperit, Esperit d'amor, de pau, de justícia, de perdó, de confiança en Déu.

El fet de ser una comunitat que es defineix pel seu Esperit li dona unes característiques i una tensió especial. Està constituïda, sens dubte, per persones reals, i això vol dir que

hi ha persones i grups que formen part de l'Església, i persones i grups que no. Però aquesta comunitat es defineix pel seu Esperit d'amor, de pau, de justícia, i això la fa una comunitat oberta a tot allò que hi ha d'amor, de pau i de justícia, més enllà d'ella mateixa.

Ja el Concili va dir que «tot el que hi ha en ells —els no creients— de

bé i de veritat, l'Església creu que està donat per Aquell que il·lumina tota persona per tal que tingui la vida» (LG 16).

Jesús va dir que en el món hi ha qui dona de menjar a qui té gana i promou la pau i el bé, i hi ha qui passa de llarg (Mt 25,31-46).

Els qui viuen de manera positiva són l'obra de l'Esperit en el món, que

fa fruitar la bona llavor «sense que el pagès sàpiga com» (Mc 4,26-29). La comunitat eclesial, precisament perquè viu de l'Esperit del Senyor Jesús, se sent oberta i en comunió amb tots aquells que viuen el mateix Esperit.

Gaspar Mora
Professor emèrit
de la FTC

PALABRA Y VIDA

Misericordiosos como el Padre

Cantando estas palabras «Misericordiosos como el Padre», extraídas del Evangelio según San Lucas, «*Sed misericordiosos como vuestro Padre es misericordioso*» (6,36), entramos por la Puerta Santa, en todo el mundo, el día de la inauguración del Año Jubilar de la Misericordia. Ahora que celebramos la Cuaresma, acerquémonos a la fuente de toda misericordia, que es Dios, conozcamos mejor a nuestro Dios, si queremos entender realmente lo que es la misericordia y la queremos practicar.

Misericordia viene del latín, «*miserere*» (misericordia, necesidad) y de «*cor/cordis*» (corazón), y se identifica con tener un corazón solidario con aquellos que pasan cualquier tipo de necesidad. Normalmente identificamos misericordia con compasión, perdón, reconciliación... pero en la revelación bíblica, misericordia incluye dos realidades: la compasión como piedad hacia el necesitado, y la fidelidad que tiene el amor como exigencia. Por eso podemos encontrar traducciones bíblicas que usan indistintamente misericordia, amor, compasión, ternura, clemencia, bondad... Dice el Papa Francisco: «Es la palabra clave para indicar la acción de Dios hacia nosotros... Y es la viga maestra que sostiene la vida de la Iglesia... La credibilidad de la Iglesia pasa a través del camino del amor misericordioso y compasivo» (MV 9-10). Dios es «*Señor de la misericordia*» (Sab 9,1) y en el Nuevo Testamento viene presentado como el «*Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo, Padre de las misericordias*» (2Co 1,3).

En el corazón del Sermón de la Montaña (Mt cc. 5-6-7) la Nueva Ley para todo discípulo de Cristo, Jesús pide que seamos perfectos en el amor como el Padre celestial es perfecto (cf. Mt 5,48), y en Lucas lo concreta en el contexto del amor a los enemigos, diciendo que debemos ser «*misericordiosos como vuestro Padre es misericordioso*» (6,36). Esta es la gran novedad revelada por Jesús: ser bondadosos, compasivos... «*como*» el Padre. ¿Podremos jamás ser misericordiosos «*como*» Dios? Necesitamos al Espíritu Santo para poder llevar a cumplimiento este mandato de Jesús.

El Señor enseña el amor del corazón del Padre celestial, su Padre, a través de las llamadas «**8 parábolas de la misericordia**», que convendría que releyésemos y meditásemos. En ellas, dice el Papa Francisco, «Jesús revela la naturaleza de Dios como la de un Padre que no se da nunca por vencido, hasta que no haya disuelto el pecado y superado el repudio, con la compasión y la misericordia» (MV 9).

Estas son las 3 grandes «parábolas de la misericordia»:

- La oveja perdida, la dracma extraviada y reencontrada, y la compasión «excesiva» del padre misericordioso del hijo pródigo y del hijo mayor (Lc 15, 1-37).

Y también con estas otras 5 parábolas, Jesús se explica y nos interpela:

- Los dos deudores y el acreedor, para entender a la mujer pecadora perdonada: «A quien se le perdona mucho, ama mucho» (Lc 7,41-43);
- La compasión de un extranjero, el buen samaritano (Lc 10,29-37);
- Lo opuesto a la misericordia, el rico anónimo y el pobre Lázaro (Lc 6,19-31);
- La oración eficaz: el juez malvado y la viuda inopertuna (Lc 18,2-4);
- El fariseo y el publicano en el templo: ¿quién marcha justificado? (Lc 18,10-14).

Estas parábolas traspasan el círculo de los discípulos, y dialogan e interpelan a la humanidad misma, haciéndole comprender cómo es Dios y cómo actúa. Es el Dios cuya misericordia «*llega a sus fieles de generación en generación*» (Lc 1,50), como canta la llena de gracia, la Virgen María, en el *Magnificat*.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Nova campana a Sant Pere de Puigverd d'Agramunt

Sant Pere de Puigverd d'Agramunt ha recuperat la campana després d'un any de treballs de restauració. La Missa d'Acció de Gràcies va ser presidida pel rector, Mn. Josep Uriel Àlvarez, el darrer diumenge de gener i el poble va participar amb molta alegria en la celebració.

La campana, de 500 mm de diàmetre, pesa 75 quilos i va ser fosa el 1640. Va resultar afectada per un llamp fa anys, i havia quedat arraconada al mateix campanar, esperant el moment de tornar a tocar.

Per la seva antiguitat, forma, imatges e inscripcions és una campana històrica amb un valor molt bo. Hi ha moltes floritures entre línies i escriptura: aquesta qualitat va fer que es decidís enviar-la a un taller especialitzat anomenat Lachenmeyer, a la localitat alemanya de Nördlingen.

Allà, es va fer una aliatge de material idèntic a l'original de la cam-

pana, per soldar-la i no alterar la seva sonoritat. Es van fer radiografies per saber la dimensió exacta de les esquerdes existents i dels cops interiors del batall. I finalment, es va enforar amb cura per soldar l'aliatge de l'esquerda sense fondre la campana en un procediment molt delicat.

Ara, la campana ja ha quedat disposada, al costat de les altres dues, també molt antigues, al campanar de Sant Pere de Puigverd.

El rellotge s'ha disposat per què les campanes toquin les hores i aquesta sigui la dels quarts i la dels avisos d'incendis.

La campana abans i després de la seva restauració

▶ **Reunió del Consell de Pastoral.** El Consell Pastoral Diocesà, presidit per Mons. Vives i el Secretari Sr. Adolf Tugues, es reuní el 6 de febrer a la Casa d'Espiritualitat

del Sant Crist a Balaguer. Van assistir-hi els seminaristes de la Diòcesi com a oients, per conèixer aquest òrgan eclesial. Es va tractar el tercer objectiu prioritari de

la Diòcesi, comentat pel Vicari de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, i el calendari d'accions de l'Any Jubilar de la Misericòrdia, a càrrec del Vicari general Mn. Ignasi Navarri.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Pregària

Considerem que ara és el temps de la pregària. Podem fer-nos una pregunta molt senzilla. Va bé creure en Déu amb tot el cor, va bé esperar que ens ajudi en les dificultats, va bé sentir-se amb l'obligació de donar-li gràcies. Tot és just. Però desitgem també una mica de bé per al Senyor? El pensament de Déu ens commou, ens sorprèn, ens entendreix?

Pensem en la formulació del gran manament, que engloba tots els altres: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces» (Dt 6,5; cf. Mt 22,37). La fórmula empra el llenguatge intensiu de l'amor, aplicant-lo a Déu. Així doncs, l'esperit de pregària és en primer lloc aquí. I si és aquí, hi és sempre i no marxa mai. ¿Podem pensar en Déu com la carícia que ens manté vius, abans de la qual

no hi ha res? ¿Una carícia de la qual res, ni tan sols la mort no pot separar-nos? ¿O pensem en ell només com el gran Ésser, l'Omnipotent que ho ha creat tot, el Jutge que controla totes les accions? Tot és cert, naturalment. Però només quan Déu és l'amor de tots els nostres amors, el significat d'aquesta paraula esdevé ple. Llavors ens sentim feliços, i fins i tot una mica confosos, perquè ell ens pensa i sobretot ens estima!

L'Esperit de Déu té la seva manera especial de dir en els nostres cors: «Abbà» «Pare», ens ensenya a dir «Pare» tal com ho deia Jesús, d'una manera que nosaltres mateixos no podem trobar mai (cf. Gal 4,6). Aquest do de l'Esperit és dins la família on s'aprèn a demanar-lo i estimar-lo.

La pregària brolla de l'escolta de Jesús, de la lectura de l'Evan-

geli. No us oblideu cada dia de llegir un fragment de l'Evangelí. La pregària brolla de la intimitat amb la Paraula de Déu. Hi ha aquesta intimitat en la nostra família? Tenim a casa l'Evangelí? L'obrim alguna vegada per llegir-lo junts? El meditem quan resem el rosari? L'Evangelí llegit i meditat en família és com un pa bo que nodreix el cor de tots. Mares, pares, ensenyeu el vostre fill a pregar, a fer el senyal de la creu: això és una competència preciosa de les mares i els pares!

En la pregària de la família, en els seus moments forts i en aquells que són difícils, confiemos els uns als altres, perquè cadascun de nosaltres dins la família ens sentim abraçats per l'amor de Déu.

(Dimecres, 26 d'agost de 2015.)

Finalitza l'Any de la Vida Consagrada

Agraïment dels consagrats en l'Eucaristia de celebració de la Festa de la Presentació de Jesús al Temple, a la Catedral

En la celebració de la Jornada de la Vida Consagrada, el passat 2 de febrer, tot coincidint amb la festa de la Presentació de Jesús al Temple, es va tancar l'Any de la Vida Consagrada, amb un acte senzill i molt emotiu a la Catedral de Santa Maria.

El Rector de Sant Ot, Mn. Xavier Parés, va presidir la celebració, acompanyat de Mn. Jordi Gasch, antic rector de Sant Ot i de Mn. Evarist Vigatà. Hi prengueren part de manera activa els membres del Moviment diocesà Vida Creixent, i hi van assistir molts integrants del gremi dels treballadors del ram elèctric amb una bona representació de l'empresa local PEUSA, per honorar la seva patrona, la Mare de Déu de la Llum.

Després de la benedicció de les candeles, i de la processó fins al presbiteri, se celebrà l'Eucaristia. Els cants van ser animats per Mn. Antoni Brescó.

Després de combregar, la Gna. Visitació Lorenzo S.F., Delegada de Pastoral de la Salut, va llegir un pregó d'agraïment per la gràcia de la celebració d'aquest any especial, en nom de tots els consagrats i consagrades del nostre Bisbat d'Urgell:

«Volem que la nostra pregària en aquesta Eucaristia de la Gent Gran i Professionals de la Llum, sigui més que mai, d'agraïment per aquest temps de gràcia. Agraïment al Sant Pare Francesc que, en proposar-lo, ha expressat la valoració i l'estima de l'Església envers la nostra forma de seguiment del Crist. Agraïm especialment la carta que ens va adreçar ell i els nostres bisbes.

«Agraïment també perquè ens ha recordat la riquesa del Concili Vaticà II il·luminant aquest llarg camí de 50 anys i la renovació a través del document Perfectae Caritatis. Un camí que ens ha portat, amb tots els clar-obscurs que vulgueu, una vida religiosa més evangèlica, més fidel a la Paraula de Déu i als carismes fun-

dacionals, d'una espiritualitat més bíblica i litúrgica, més relacionada amb els diversos carismes i ministeris de l'Església, més desplaçada cap al que avui diem les perifèries, en llenguatge del Papa Francesc: humanes, socials, culturals.

«En definitiva estem agraïts perquè aquest Any, gràcies a l'acció de l'Esperit, hem pogut assaborir el goig d'haver estat cridats/cridades al seguiment de Crist en la Vida Consagrada i hem trobat força per viure amb serenitat i fortalesa els moments de canvi, de feblesa, de discerniment que estem travessant.

«Agraïment finalment per acabar aquest Any, dins ja de l'Any Jubilar de la Misericòrdia. Constatació i, sobretot, un gran repte a: «Viure la vida consagrada, com profecia de la misericòrdia» com un estímul important del que també l'Església pot esperar de nosaltres: expressar amb la nostra vida i els nostres gestos el rostre misericordiós de Jesucrist.»

A la seva homilia, Mn. Parés va animar els fidels a formar part de la llum que il·lumina el nostre món amb el testimoni personal i la fe en Jesucrist. Felicità als integrants del moviment Vida Creixent que celebren en aquest dia la seva festa.

Urgell participa en l'encontre de la Vida Consagrada

Iniciant el dia 28 de gener amb les inscripcions i una Vetlla de Pregària i el dia 29 amb les ponències que duraran fins al dia 2 de febrer, va tenir lloc a Roma l'Encontre mundial de Clausura de l'Any de la Vida Consagrada.

Aquesta Trobada fou convocada per la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica (CIVCSVA) i l'organitzà amb l'ajuda de la Conferència Mundial d'Instituts Seculars (CMIS), tots presidits pel Cardenal João Braz de Aviz, Cardenal brasiler, Arquebisbe emèrit de Brasília y actualment Prefecte de la CIVCSVA.

De la Diòcesi d'Urgell hi van participar les dues Verges consagrades, Cristina Ribot i Anahí Biorci, que col·laboren com a voluntàries en l'organització de l'Encontre.

L'obertura va tenir lloc divendres dia 29 amb una gran Vetlla de Pregària a la Basílica Papal de Sant Pere i la cloenda de l'Any de la Vida Consagrada amb la Celebració Eucarística que va presidir el Papa Francesc a la Basílica Papal de Sant Pere, el 2 de febrer.

AGENDA

20 de febrer:

—Jornada Diocesana de la Salut al Seminari Diocesà de la Seu d'Urgell. A partir de les 10 h.

22 de febrer:

—Consell Presbiteral. Santuari del Sant Crist de Balaguer.

26 de febrer:

—170 anys de presència Vedruna a Balaguer. Dia de la Fundació: Missa presidida per Mons. Vives.

4 de març:

—Trobada Diocesana de Vida Creixent. Puigcerdà. A partir de les 11 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. La Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv; santa Margarida de Cortona, penitent; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 /Mt 23,1-12]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, verge i màrtir; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Modest

(s. v), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.

25. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Cesari (s. iv), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfirí (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

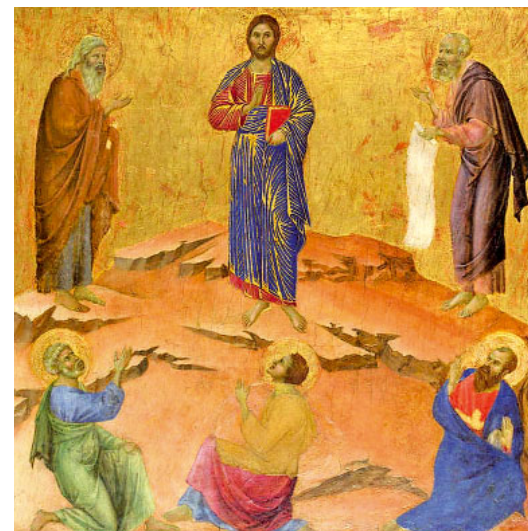
27. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francisca-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (litúrgia de les hores: 3a setmana). [Ex 3,1-8a.13-15 / Sl 102 / 1C 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9]. Sant Rufí, màrtir; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, màrtir.

Diuenge II de Quaresma

COMENTARI

Aquest és el meu Fill, l'Elegit. Escolteu-lo!

Anticipant l'experiència històrica de l'èxode, l'actitud bàsica del Poble Elegit és l'estil vital del «sortir de...»: és a dir, sortir de la tenda dels interessos particulars.

Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Posa't a comptar les estrelles; així serà la descendència». Llavors Abram cregué en el Senyor i li ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa.

En la Història de la Salvació, Abraham és el model de la fe en el Senyor-Déu: una fe que no és pura qüestió ideològica o sentimental sinó actitud vital de viure recolzat en Déu.

La carta als Hebreus recorda com Abraham, cridat per Déu, obeí i se n'anà al país que havia de rebre en herència, sense saber on anava. És que esperava la ciutat ben fonamentada que té Déu mateix com arquitecte i constructor (He 11,8s).

A la part polèmica (3,1b-4,1.8-9) de la carta Pau fa una crida als filipencs perquè l'imitin a ell i no els seus adversaris.

Seguiu el meu exemple i fixeu-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. En realitat el model-model és Crist: *Sigueu imitadors meus com jo ho sóc de Crist (1Co 11,1)*.

De Crist ho són de debò els qui poden dir amb raó: *La vida terrenal la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu que em va estimar fins a entregar-se Ell mateix per mi (Ga 2,20)*.

L'element distintiu és la creu de Crist a la qual molts, pel seu estil de viure, en són contraris.

La Transfiguració vol encoratjar els deixebles davant la perspectiva del Camí de Creu que pot provocar no només rebuig instintiu sinó també dubtes sobre la divinitat del Mestre a qui veuran rebutjat, condemnat, crucificat i mort.

Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Pel Misteri de l'Encarnació la identitat divina de Jesús restava amagada; ara es farà perceptible a Pere, Joan i Jaume, que quan es desvetllaren veieren la glòria de Jesús: només desvetllats en pregària es pot copsar la glòria de la presència de Déu.

La proposta de Pere «Fem-hi tres cabanes aquí dalt!» mereix el comentari de què parlava sense saber què deia.

La resposta divina al suggeriment petri és la veu del Pare: «Aquest és el meu Fill, el meu Elegit» com a la teofania del Baptisme (Lc 3,22) afegint ara «Escolteu-lo!»: és a dir, feu-li cas també quan parla del Camí de Creu que cal seguir.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo sóc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.»

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il-lumina i em salva.*

El Senyor m'il-lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència.» R.

Arribar davant vostre és el que vull, / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! Sigues valent! / Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,17-4,1)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 15,5-12.17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrahán y le dijo: Mira al cielo; cuenta las estrellas, si puedes. Y añadió: Así será tu descendencia. Abrahán creyó al Señor, y se le contó en su haber.

El Señor le dijo: Yo soy el Señor, que te sacó de Ur de los Caldeos para darte en posesión esta tierra. Él replicó: Señor Dios, cómo sabré yo que voy a poseerla. Respondió el Señor: Tráeme una ternera de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón. Abrahán los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres, y Abrahán los espantaba.

Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrahán, y un terror intenso y oscuro cayó sobre él.

El sol se puso, y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados. Aquel día el Señor hizo alianza con Abrahán en estos términos: A tus descendientes les daré esta tierra, desde el río de Egipto al Gran Río Eufrates.

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oigo en mi corazón: Buscad mi rostro. R.

Tu rostro buscaré, Señor, / no me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 3,17-4,1)

Hermanos, nosotros somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: el Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérsele todo. Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, Jesús cogió a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto de la montaña, para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió, sus vestidos brillaban de blancos.

De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisès y Elías, que, aparecieron con gloria, hablaban de su muerte, que iba a consumar en Jerusalén.

Pedro y sus compañeros se caían del sueño; y, espabilándose, vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él. Mientras éstos se alejaban, dijo Pedro a Jesús: Maestro, que bien se está aquí. Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisès y otra para Elías. No sabía lo que decía.

Todavía estaba hablando, cuando llegó una nube que los cubrió. Se asustaron al entrar en la nube.

Una voz desde la nube decía: Este es mi Hijo, el escogido, escuchadle. Cuando sonó la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por el momento, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.